

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА КУЛУ

КУЛА, ФЕБРУАР, 1998, ГОДИНА IX, БРОЈ 506
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Заказана је прва редовна Седница Скупштине Општинског одбора Српске радикалне странке Кула. Тим поводом разговарамо са господином Бесермињи Јоакимом, председником Месног одбора Руски Крстур.

СКУПШТИНА У ФУНКЦИЈИ ЈАЧАЊА СРС

На подручју општине Кула постоји и активно делује дванаест месних одбора Српске радикалне странке. Један од најбољих је у Руском Крстур, а један од највреднијих председника је наш саговорник.

Новинар: Господине Бесермињи, кажите нам нешто више о заказивању и организацији Седнице Скупштине на општинском нивоу.

Бесермињи: У складу са чланом 139. Статута Српске радикалне странке Седницу Скупштине заказао је општински одбор. Седница ће се одржати у недељу, 15. марта, у Великој сали Скупштине општине Кула са почетком у 11 часова. Поједине месне одборе заступаће делегације, а број делегата дефинисан је Статутом странке. Ово је први пут да се у Кули сазива општинска Скупштина и поносан сам што ћу учествовати у њеном раду.

Новинар: Зашто први пут. Да ли то значи да општинска организација није поштовала Статут странке?

Бесермињи: Управо обрнуто, то значи да је Статут Српске радикалне странке поштован. Треба да знате да постоји статутарна одредба према којој Скупштину може да сазове општински одбор који има 2% чланова од укупног броја становништва у општини. Чињеница да је општински одбор Кула, иако је деловао у изузетно тешким условима, успео да испуни овај услов најбоље говори о снази и организованости Српске радикалне странке у нашој општини која је, најбоље речено, на завидном нивоу.

Новинар: Господине Бесермињи, шта очекујете од заказане Седнице општинске Скупштине Српске радикалне странке?

Бесермињи: Седница Скупштине је прилика коју ћемо искористити за организационо и кадровско јачање свих месних одбора из чега ће логично произаћи јак и добро организован општински одбор. Критички ћемо анализирати рад у предходном периоду, сагледаћемо све субјективне слабости и објективне тешкоће које морамо отклонити, анализираћемо постигнуте успехе, пре свих изборне резултате које ћемо унапредити и побољшати квалитетном кадровском структуром, добром организацијом и мудром политиком виших органа Српске радикалне странке. Да бисмо били способни да све то и остваримо, изабраћемо, у складу са Статутом, још десет чланова Општинског одбора. Наравно да смо сви спремни да у реал-

изацију плана за текућу 1998. годину уложимо много, много рада на терену.

Новинар: Господине Бесермињи, кажите нам нешто више о Месном одбору чији сте Ви председник.

Бесермињи: Месни одбор Српске радикалне странке Руски Крстур формиран је пре годину дана, у веома тешким и сложеним условима. 95% становништва Руског Крстура чине моји

Јоаким Бесермињи, председник М.О. СРС Руски Крстур

сународници Русини који су грко-католичке вероисповести. Осталих 5% чине углавном Срби. Требало нам је много знања, упорности и труда да уверимо русински народ да је Српска радикална странка национална партија демократске оријентације и да је као таква заштитник интереса свих грађана наше државе без обзира на њихову верску и етничку припадност. Данас наш одбор броји око 60 чланова. Кажем око 60 јер не знам тачан број, због тога што нам сваки дан пристижу нови.

Новинар: Господине Бесермињи, једно директно питање: Како се Ви као Русин грко-католичке вероисповести осећате међу српским радикалима?

Бесермињи: Прижељкивао сам баш то питање. Рећи ћу Вам оно што осећам, а осећам се поносним што сам истовремено и српски и русински националиста, а то значи само једно, да једнако волим и српски и русински народ и да ћу се увек борити за слогу, узајамно поштовање и просперитет и Срба и Русина. Ми српски радикали за ове идеале боримо се искрено, а не као социјалисти, јул-овци и аутономаши. Појаве се пред изборе, поделе лажна обећања у замену за стварне гласове Русина, а после избора све забораве и дају се у пљачку својих бирача. Морам да нагласим да су баш одборници СПС-а и ЈУЛ-а из Руског Крстура, борећи се за незаслужене привилегије, казнили своје бираче тако што су изгласали у Скупштини општине повећање стопе издвајања за комуналне делатности.

Новинар: Господине Бесермињи, ако сте искрено рекли да се као српски радикал борите за слогу и просперитет свих грађана, без обзира на њихову верску припадност, зашто Вас је новинарка „Кулске комуне“ напала да сте узнемиравали католичке свештенике у Руском Крстур?

Бесермињи: „Кулска комуна“ шири лажу за корист СПС-а и узнемирава грађане који је финансирају. Због тога је њено деловање штетно и треба је укинути. Морао бих бити јако луд и много грешан да у цркви у којој сам крштен нападем свештеника који ме је крстио. У то не може да поверује нико ко је нормалан. Ради се о гнусним лажима и интригама политичких евнуха из редова Социјалистичке партије, али пре свих директора Информативног центра, лажљивог Марка Ракочевића.

Новинар: Господине Бесермињи, хвала вам за разговор и желим Вам пуно среће и успеха у будућем политичком раду.

Бесермињи: Хвала лепо, и ја Вама желим пуно среће.
Кула, фебруар 1998. Слободан Тацовић

ВОЈНА ПОШТА
7512

лт. бр. А-10
до. о.с. 1992. год.
ЛУКАВИЦА

На основу члана 362. став 1. и 2. Закона о војсци Српске Републике Босне и Херцеговине (Службени гласник Српског народа у БиХ), број 7/92. и писменог захтева Таковић Гојка Слободана, војног обвезника Војне поште 7512/6 Лукавица, доноси:

РЕШЕЊЕ

Прекида се војна обавеза и отпушта из јединице ТАКОВИЋ ГОЈКА СЛОБОДАН, војни обвезник Војне поште 7512/6 Лукавица, рођен 27.01.1942. године, Колашин, Црна Гора, настанијен Трг солидарности 14, Нови Град.

У јединицу ступио дана 09.04.1992. године, а војна обавеза му се прекида са даном 20.09.1992. године, до када га измити са новчаним примањима, раздвојити са наоруђањем и опремом, те отпустити из јединице.

Образложење

Дана 19.09.1992. године именовани се писмено обратио овој војној пошти са захтевом да му се одобри прекид војне обавезе и отпусти из јединице. Као разлог наводи да је грађанин СРЈ, што се види из документације, те да му је породица сада у Војводини одакле организовано одлази у Шведску. Исти је добио радну и боравишну дозволу за Шведску.

На основу напред изнетог, обављеног разговора и сагласности команданта наредне јединице, наступили су разлози за прекид војне обавезе, па је ваљало riješiti као у диспозитиву.

Против овог рјешења допуштена је жалба у року од 15 дана од дана уручења рјешења. Жалба се подноси Војној пошти Брчко Сарајево, преко ове војне поште.

См/СМ

Достављено:
- Именованом
- Одсеку одбране
- Архиви

КОМАНДАНТ
потпуковник

Велико Стрпчић

ОПШТИНСКА ОРГАНИЗАЦИЈА
СРЦНОГ КРСТА - КУЛА
Број: 32/98
Дана: 27. 02. 1998. г.

ПОТВРДА

Којом се потврђује да Слободан Таковић рођен 27. 01. 1942. г. није био на евиденцији наше организације као избеглица из Сарајева нити је примао хуманитарну помоћ код наше организације.

Кула, 27. 02. 1998. г.

ОБАВЕШТЕЊЕ

Народни посланик др Станко Студен прима грађане:

- у Кули, сваке среде од 10 до 12 часова, у канцеларији Општинског одбора Српске радикалне странке, улица Лењина 10.

- у Црвенки, сваког петка од 10 до 12 часова, у сали Месне заједнице, на I спрату, улица М. Пијаде 57.

Канцеларија Месног одбора Српске радикалне странке у Црвенки ради сваке среде од 10 до 12 часова у сали месне заједнице, на I спрату, улица М. Пијаде 57.

**Пред Седницу Скупштине општине
Кула која је заказана за 10. март**

**АКТИВНОСТИ ОДБОРНИЧКЕ ГРУПЕ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ**

Одборници Српске радикалне странке неће подржати предлог Буџета који је предложила владајућа коалиција /СПС и ЈУЛ/, зато што је пројектован тако да штити интересе владајуће олигархије у Кули, а не интересе грађана.

Није интерес грађана Куле да се огромна средства из самодоприноса утроше на гасификацију која сигурно неће бити до краја реализована следећих 10 година. Према томе, паре узете од народа кулске општине, који живи у социјалној беди, лежаће у земљи дуги низ година, а многи горући комунални проблеми остаће нерешени.

Штитећи, пре свега, интересе грађана одборничка група Српске радикалне странке на следећој Седници скупштине општине захтеваће да се путем Референдума, средства из самодоприноса предвиђена за гасификацију ове године пренамене за решавање комуналних проблема. Сматрамо приоритетним да се уреде сва православна гробља у читавој општини.

У српској православној традицији, као и у традицији свих хришћанских народа, гробља су једна од светиња, а старо гробље у Кули, које неограђено и без изграђених инфраструктурних објеката лежи на међународном путу и сведочи, не само нашим грађанима, него и странцима, о небризи овог режима о светињама једног славног народа. Стање на новом гробљу је још горе, а лично смо се уверили да на православно гробљу у Крушчићи, по свежим хумкама, чеपर्кају кокошке и паре се керови.

Када већ неће о томе да воде рачуна одборници СПС-а и ЈУЛ-а из Куле и Крушчића, ту обавезу на себе преузимају српски радикали.

Одборници Српске радикалне странке још ће се свим дозвољеним средствима борити:

1. Да се побољша квалитет воде за пиће у читавој општини, али пре свега у Липару и у Новој Црвенки, где је вода најлошијег квалитета, а често је нема довољно.
2. Да се у Кули асфалтирају улице Игманска и Петра Кочића,
3. Да се на путу према циглани санира комплетна електрична мрежа и да се уради све што је неопходно да грађани овог дела Куле имају довољно струје прописаног напона, како им убудуће не би прегоревали кућански апарати,
4. Да се санира атмосферска канализација у улици Сарајевској и у Кумровачкој како би грађани овог дела Куле престали да стрепе од сваке кише и да се у њихове домове поврати изгубљени мир.

Одборници Српске радикалне странке уверавају кулску јавност да је све ово могуће урадити још у току 1998. године под условом да се референдумом средства намењена гасификацији пренамене за решавање наведених и других проблема у Црвенки, Сивцу, Р. Крстуру и другим местима наше општине.
Кула, фебруара, 1998.

др Станко Студен,
председник одборничке групе
Српске радикалне странке

КО НАМ ВАСПИТАВА ДЕЦУ?

И кад изађе из канализације, пацов то чини ноћу кад га нико не види. Уграби плен, па опет у канализацију. И тако до смрти. Канализација и тама су његов животни простор. И простор у коме умире.

Наручиоци текста „Ко нам васпитава децу?“, објављеног у „Кулској комуни“ 5.02.1998. применише пацовску тактику. Истрчаше из канализације. Сакрише свој идентитет иза Месног одбора СПС Крушчић, нечасно и срамно наваљаше гомиле лажи, изнесоше свој ГОЛООТОЧКИ програм и, мислећи да су уграбили плен, вратише се у канализацију. У своју прљаву работу, потписујући се као МО СПС Крушчић, покушаше да увуку и неке часне људе, чланове тог Одбора, који о „својој“ прљавштини сазнаше читајући „Кулску комуни“. У ту прљаву работу покушаше да увуку и све грађане Крушчића тврдећи да се они „згражавају“ нада мном који „напада председника кога је народ слободном вољом изабрао“. Онда позваше у нбмоћ правосудне органе да „раде посао за који су положили заклетву“. И на крају траже - Голи оток, Свети Гргур, казамате.

Ови апостоли зла, који приступише СПС-у из ситношифарцијских побуда, пале нове ломаче и граде нове Голе отоке позивајући Инквизицију, комунистичку религију, Титову УДБУ.

Један од коловођа нарученог прљавог текста зове се Бојић Илија. Он је некад био директор ОШ „Вељко Влаховић“, па је престао да буде директор, па је опет директор. Његово прво директоровање запамћено је по злу. Светећи се човечанству за свој промашени и безвредни живот, прогони раднике школе, кињи их, прети, застрашује, кажњава без разлога, даје отказе без одлуке органа школе и без решења. Ово последње чини у пролазу, у ходнику. Кад на новом конкурсима није био изабран за директора, он данима не долази на наставу, а и кад дође, оставља децу саму. Туче их, а специјалитет му је ударац у главу. Фалсификује сведочанства ученика осмих разреда. Ученик ломилу руку на његовом часу, а он о томе нема појма. Због нерада и безброј других

пропушта бива кажњаван, а онда му Дисциплинска комисија изриче меру - искључења из школе. Та кукавица од човека тада показује своје право лице. Кукумавчи, плаче, слини и моли школски одбор и директора Павловић Цвија да му не дају отказ. Смилова се Цвија и том кукавном створу не урочи отказ. Није ни сањао да је тиме васкрсао Сатану. Таквог човека СПС и министар на новом конкурсима именују за директора школе. Нису помогли протести радника, од 25 радника њих 23 су се у два маха изјаснили да једино Илија Бојић не може бити директор школе. Није помогао ни разговор са председником Општине Кула и са замеником министра просвете. Није помогао штрајк. Није помогло ништа. Илија Бојић, ошинут небеском муњом у центар за морално расуђивање, не послуша боље, поштеније и паметније од себе и не повуче се. По устаљеној кадровској Шеми - ШТО ГОРИ ТО БОЉИ - СПС и министар устолочише Бојића. Заседе он на стару и нову фотељу и поче да ради оно што је радио и пре. Данима не долази у школу, даје отказе и кажњава оне који су се противили његовом новом директоровању, доводи у школу нестручне људе, често без конкурса. Школа до овог трена ради без основног акта - годишњег програма рада. Иако у селу постоји професор физичког васпитања, он без конкурса за свог првог сарадника доводи купљеног Драгана Меденицу Баћа. Тај Баћа је већу половину свог живота, а приближио се педесетој, провео дружећи се са последњим људским олошем: јајарама, кокошарима, шибицарима, коцкарима који држе кеца у рукаву а цокера на дну шпила, седикесама, ситним преварантима... За време рата крио се по Нитри, Словачка, а у Крушчић је долазио после дебеле провере да није добио позив за рат. Он је заборавио где је студирао, шта је студирао, а заборавио је и да је уопште нешто студирао. Зна се да нема никакву диплому. Не тако давно он је свима и на сваком месту све најгоре причао о Илији Бојићу. Крио се у туђа дворишта да се са њим не би срео. Да се „продала сви-

ња за кило мекиња“ било је свима јасно када је Баћа презузео добошарску улогу, крстарио и арлаукао селом позивајући родитеље да линчују раднике школе јер они не желе да им Бојић буде директор и када је коначно, заслуживши тако Илијину милост, ушао у учионицу. Данас тај Баћа „васпитава“ децу, издаје девизе на зеленашку камату и вози се у туђем ауто. По узору на свог мецену, буба ђаке, кочијашким речником их васпитава, не долази на часове, оставља ученике саме у сали, скокне за време часа „на по једну“ у суседну кафану... Све ово ради уз Илијино знање и благослов.

Ово је и одговор на њихов текст из „Кулске комуни“ „Ко нам васпитава децу?“

Уз гомилу лажи ови несрећници несвесно признадоше колико ме цене. Они су мене, а не ја како тврде, видели као будућег министра просвете.

А како сам „побегао“ чим се заратило, и како сам „арчио“ хуманитарну помоћ као избеглица, према тврђењу ових лажова, показашу приложена два документа.

И све остале „истине“ су им овакве. Диплому наставника сам „склепао“ за непуне две године. Само је њихов болесни ум видео на мени маскирну униформу и прогонитеља дезертера. А СПС ми је пуно помогао. „Поклонно“ ми је гомилу лажних обећања да ће ми вратити 12392 немачких марака, 1475 швајцарских франака и 1422 америчких долара. То су девизе које је моја супруга крваво зарадила радећи у Ираку. Та средства моји „добročинитељи“ узеше из „Југобанке“, ставише на своје приватне рачуне по иностраним банкама, потрошише, проћердаше... Моје паре користе против мене финансирајући своје прљаве изборне кампање. Тврде да хоћу да рушим државу јер трагам за истиним и покраденим парам. Мојим парам су купили мач којим хоће да ми одсеку главу. Главу дајем, али се не продајем!

СМРТ ФАШИЗМУ, СЛОБОДА НАРОДУ!

Кула, фебруара 1998.

Слободан Тацковић

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Симиша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника Петар Димовић

Редакција издања за Кулу:

Уредник: Др Станко Студен, чланови: Слободан Тацковић, Зорица Медић и Бранко Грмуша

Адреса редакције за Кулу: Лењина 10

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ГДЕ ВАМ ЈЕ ОБРАЗ, ЛОПОВИ?

Онима који су нам претили: Зар мислите, безумници, да можете уплашити српске радикале који су сами поднели оставке на своје животе.

Чим човека у „Кулској комуни“ осуђују због тога што о нечему другачије мисли, знам да је искрен и паметан, јер убице ИСТИНЕ не нападају никога због лажи и глупости. Нападајући ме, искреног и праведног, заувек ме политички и идеолошки разбојници удалише, на моју велику радост, од његовог смрдљивог гнезда. Тако ми дају нову снагу да их описујем у њиховом моралном распадању. Није директор „Кулске комуне“ Марко Ракочевић мој непријатељ - он је мени сурови пријатељ и зато му опраштам личне увреде, али не и оне лажи којима је затрпавао политичке истине српских радикала који су упорно, и у неравноправним условима, ницале у јавном животу. А што се похвала и награда тиче, никада нисам понизно чекао у строју кад су се делила признања да бих се с њима хвалио. Мени су углавном мали духови и режимски полтрони слали увреде.

Локална социјалистичка олигархија не сматра моје мишљење погрешним, него издајом! Она, у свом идеолошком слепилу, не види да тражим истину, а не дижем буну. На власт у Кули, као углавном и у читавој Србији, дошли су неспособни, али похлепни. Њихова су уста пуна лажних речи и отровних поклона, сетите се муцавог Милорада Вучелића. То су лажљиви комунисти који хвале капитализам, а спроводе приватизацију на свој лоповски начин. То су балава деца прелазног периода - навикла да прелазе све и свакога, да прелазе преко лешева само да би од својих ментора добили мрвицу моћи за себе. Они су стасали у прљавим друштвеним играма, па схватају живот као игру. Играју се животима - других људи.

Ја њима јавни доказ, они мени

тајно претеће писмо. Ја њима доказ о крађи на изборима, они ми ноћу пуцају на ауто. Ја њима лекарско уверење о повредама које ми је полиција нанела као члану бирачког одбора Српске радикалне странке на Косову, они прете мојој деци. Уместо да нападају моје идеје, они нападају мене. Кад не могу да обору моје мисли, они покушавају да ме униште. Марко Ракочевић, његови политички ментори и представници политичке власти у Кули коју су изнедриле Социјалистичка партија и ЈУЛ, најбољи су доказ да је друштво, у чијој су утроби зачети и однеговани, претрпело морални слом.

Ниједан општински функционер и ниједан месни одбор свадљивих коалиционих сестара - социјалистичке партије Србије и Југословенске удружене левице - није се јавно дистанцирао од срамног писања директора лажљиве „Кулске комуне“ објављеног 25. децембра прошле године под насловом „Србија је изабрала“. Месни одбор СПС-а из Крушчића га је чак и подржао. Јака подршка - ГЛУПСОН и шака политичких патуљака. Иза њих је остао велики споменик политичкој глупости. Чланови Месног одбора СПС-а Крушчић немају ни толико памети колико је потребно да схвате да су, подржавајући писање „Кулске комуне“, плували по бирачима у кулској општини над којима је беспаметни Марко извршио политичко насиље угрожавајући им елементарне људске и грађанске слободе.

На крају бих питао нешто оне што краду богу дане по разним комитетима и комисијама, чији је једини посао да лепе етикете и стварају непријатеље чекајући следеће изборе да се организовано баце на крађу гласова за своје неспособне кандидате, као што је био Милан Милутиновић. Ко може да ме спречи да се истином супроставим једном ненародном, недемократском и

лоповском режиму? Ко може да ме спречи да јавно говорим о крађи гласова на претходним председничким изборима? Крало се у читавој Србији, а Косово је драстичан пример. Према попису становништва из 1991. број Срба у изборним јединицама Врање, Косовска Митровица, Приштина и Пећ са правом гласа, износио је 273449, док је на председничким изборима гласало 464462 грађана. Ако се има у виду чињеница да је гласало око 50% српског становништва, произилази да Републичка и изборна комисија тврди да је на децембарским изборима гласало преко 300000 Албанаца са Косова. Ево још једног траги-комичног примера: у општини Глоговац, изборна јединица Приштина, у другом кругу септембарских избора гласало је 26 двадесетшест бирача, а у другом кругу децембарских избора свих 4336. То значи да је одзив порастао за невероватних 16677%. Међутим, према подацима центра за слободне изборе и демократију (ЦЕСИД) одзив бирача био је у другом кругу децембарских избора мањи него у септембарском.

Социјалисте и ЈУЛ-овце су чланови бирачких одбора Српске радикалне странке ухватили у крађи гласова и у кулској општини. На бирачком месту бр. 42, Руски Крстур, гласове су крали Варга Ксенија, професор руског језика, Јоаким Рац, директор Дома културе. То је одговор на питање крушчићких социјалиста: „Ко нам васпитава децу“.

Хтели су истину лажљиву властодршци и духовни плаћеници - ето им истина! И једна порука неспособним политичарима из редова СПС-а и ЈУЛ-а. Лаку ноћ, господо. Не мислите на моје грешке као што не мислите ни на своје глупости.

Кула, фебруара 1998.

др Станко Студен,
народни посланик